

Sygn. akt VU 179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 maja 2016 roku

sygn. 340000/ (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za okres od 19 kwietnia 2016 roku do 13 czerwca 2016 roku tytułu zatrudnienia w zakładzie (...) w R..

Sygn. akt V U 179/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 maja 2016 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. pozbawił ubezpieczonego M. G. (G.) prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 kwietnia do 13 czerwca 2016 roku z tytułu zatrudnienia w AUTO-NAPRAWA G. E. w R.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w dniu 9 maja 2016 roku przeprowadzono kontrolę prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego, w wyniku której ustalono, iż zwolnienie wykorzystywane było niezgodnie z jego przeznaczeniem w sposób wskazany w protokole. (vide akta organu rentowego)

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o uchylenie bądź zmianę decyzji. Zarzucił, iż ustalenia protokołu są niezgodne z prawdą. Podał, iż w dniu kontroli był na spacerze w ogrodzie znajdującym się za warsztatem, nad którym mieszka, a do kontrolerów wyszedł właśnie z ogrodu, a nie z warsztatu. Zaprzeczył, iż naprawiał samochód oraz wskazał, iż dłonie ubrudził lekko od ławki, na której siedział. (vide k.2-3)

W odpowiedziach na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia. (vide k.4-4 verte)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. G. jest zatrudniony w warsztacie samochodowym prowadzonym przez jego ojca przy ul. (...). J. P. 43 w R. i jednocześnie zamieszkuje pod tym samym adresem, pod którym mieści się warsztat.

Ubezpieczony z uwagi na posiadane schorzenie uzyskał zwolnienie lekarskie na okres od 19.04.2016 r. do 13.06.2016 r., zawierające wskazanie „chory może chodzić”.

Ubezpieczony oczekiwał przesyłki zawierającej zamówiony przez niego przed 9 maja 2016 r. na portalu internetowym Allegro kluczyk do samochodu marki P. (...), który posiadał na współwłasność z matką. W okresie zwolnienia ubezpieczony przychodził do warsztatu jedynie przywitać się.

W dniu 9 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez ubezpieczonego M. G. zwolnienia lekarskiego. Kontrolerzy ZUS przyjechali białym samochodem F. (...) i weszli na podwórko przed warsztatem naprawczym. Jedna z pań kontrolerek zwróciła się do pracownika B. K., który wyszedł z warsztatu aby zawołał ubezpieczonego. B. K. wiedząc o tym, że ubezpieczony oczekuje na przesyłkę i widząc samochód podobny do tych wykorzystywanych przez doręczycieli, przekazał M. D. (1) (odbywającemu praktyki uczniowskiej w warsztacie) aby zawołał ubezpieczonego i przekazał, że przywieziono mu przesyłkę. M. D. (2) zastał ubezpieczonego jak palił papierosa na ławce w ogrodzie za warsztatem i przekazał mu wiadomość. Ubezpieczony przyszedł do kontrolerów z ogrodu zza warsztatu. Miał pobrudzone ręce od dotykania ławki.

Kontrolerzy sporządzili protokół wskazując, iż zastali ubezpieczonego w miejscu świadczenia pracy podczas naprawy samochodu, z brudnymi rękoma.

Dowód: zeznania świadka B. K. k.26-26 verte; zeznania świadka M. D. (3) k.26 verte; zeznania świadka A. P. k.26 verte-27; przesłuchanie stron – ubezpieczonego k.14 verte; wniosek o przeprowadzenie kontroli, protokół sporządzony z urzędu, notatka służbowa – akta organu rentowego

Decyzją z dnia 10 maja 2016 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) organ rentowy pozbawił ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 kwietnia do 13 czerwca 2016 roku z tytułu zatrudnienia w AUTO-NAPRAWA G. E. w R.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w dniu 9 maja 2016 roku przeprowadzono kontrolę prawidłowości wykorzystywania zwolnienia lekarskiego, w wyniku której ustalono, iż zwolnienie wykorzystywane było niezgodnie z jego przeznaczeniem w sposób wskazany w protokole.

Dowód: decyzja organu rentowego z 10 maja 2016 roku – akta organu rentowego

Pismem z dnia 12 maja 2016 roku ubezpieczony kwestionował treść protokołu kontroli, jednakże organ rentowy podtrzymał swoją decyzję.

Dowód: pismo ubezpieczonego z 12 maja 2016 roku, pismo organu rentowego z 23 maja 2016 roku – akta organu rentowego

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z zeznań świadka i przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonego, które wraz z dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2016 r. poz. 372 j.t.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jednakże, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Z przepisu tego wynikają dwie niezależne przesłanki utraty prawa do zasiłku: 1) wykonywanie pracy zarobkowej w okresie niezdolności do pracy; 2) wykorzystanie zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem. Do utraty prawa do zasiłku wystarczy zaistnienie jednej z nich (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010 r., III UK 71/09, Legalis numer 325854).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż ubezpieczony nie utracił prawa do zasiłku chorobowego za okres wskazany w decyzji.

W pierwszej kolejności zaznaczenia wymaga, iż organ rentowy zarzucał ubezpieczonemu wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem w sposób wskazany w protokole. Jednakże, mimo ciężącego na nim obowiązku dowodzenia swoich twierdzeń zgodnie z art. 232 k.p.c., organ rentowy w żadnym stopniu nie wykazał, a nawet nie podjął próby wykazania, iż ubezpieczony dopuścił się jakiegokolwiek zachowania będącego przeszkodą w odzyskaniu zdolności do pracy. W protokole wskazano, iż ubezpieczonego zastano w miejscu świadczenia pracy podczas naprawy samochodu. Jednakże z relacji świadków i z załączonej do protokołu notatki służbowej wynika, że kontrolerzy w rzeczywistości „nie złapali” ubezpieczonego na tym, że pracował wtedy w warsztacie (mimo że mieli możliwości wejścia na teren warsztatu) tylko wysnuli taki wniosek na podstawie tego, że widzieli na hali naprawczej osoby a później wychodzącego do nich z tyłu zza warsztatu ubezpieczonego, który miał -według ich relacji -ubrudzone ubranie oraz ręce. W ocenie Sąd są to jedynie dywagacje kontrolerów ZUS. Przedstawiony przez ubezpieczonego i świadków odmienny przebieg zdarzeń jest logiczny i wiarygodny. Sama okoliczność przebywania w okolicy warsztatu czy posiadanie zwykłego niechlujnego ubrania oraz zabrudzonych rąk nie świadczy o tym, że ubezpieczony wykonywał pracę. Pamiętać należy, że miejsce pracy ubezpieczonego (warsztat) to jednocześnie miejsce zamieszkania ubezpieczonego, gdzie mógł zachowywać się, wyglądać i ubierać swobodnie. Na marginesie wskazać należy, iż organ rentowy nie przedłożył przy tym także jakichkolwiek dowodów wskazujących, iż nawet ewentualna naprawa samochodu była niezgodna z zaleceniami lekarskimi co do powrotu do zdrowia, czy też utrudniała proces leczenia i rekonwalescencji, a także nie wnosił o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego w tym zakresie. Podstawą odmowy prawa do zasiłku chorobowego mogło zatem stać się jedynie wykonywanie pracy zarobkowej per se, bowiem wykonywanie pracy zarobkowej, niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia ubezpieczonego, stanowi samodzielną negatywną przesłankę (podstawę) utraty prawa do zasiłku chorobowego (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2008 r., II UK 26/08, Legalis numer 178589). Jednocześnie, w orzecznictwie słusznie podkreśla się, iż przesłanką do utraty prawa do zasiłku jest wykonywanie pracy zarobkowej w okresie niezdolności do pracy, nadto praca ubezpieczonego nie może mieć jedynie charakteru incydentalnego i być wymuszona okolicznościami (zob. uzasadnienie wyr. Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010 r., III UK 71/09, LEX nr 585848).

Przeprowadzone postępowania dowodowe nie wykazało, by w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczony wykonywał pracę zarobkową.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za ww. okres.